

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118404127
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6118404127.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Simkovej v spore žalobcu U. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. A. Q. XX, XXX XX D., právne zastúpený advokátom JUDr. Ľubomír Kišac, so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topolčany, proti žalovanému M., X., so sídlom I. XXXX/XXX, XXX XX X., G.: XX XXX XXX, o zaplatenie 8.500,- Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 6C/9/2019-211 zo dňa 01. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Sudkyňa Okresného súdu X. U.. Y. C. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na E. pod sp. zn. XC/X/XXXX.

II. Potvrďuje rozsudok.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8 500 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 18.12.2018 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.“

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 48 ods. 2, § 457, § 588, § 597 ods. 2, § 616, § 619 ods. 1, 2, § 620 ods. 1, § 622 ods. 1, § 623 ods. 1, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 2 písm. l), m), § 18 ods. 1 až 6, 8, 9 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 15 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 3 nariadenia vlády SR č. 20/2013 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, § 251, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca dňa XX.XX.XXXX v predajni žalovaného kúpil termovízny prístroj C. XL, výr. č. NO XXXX za sumu 8.500,- Eur, z ktorej vyplatil v hotovosti 6.000,- Eur a na zvyšok kúpnej ceny bola započítaná suma 2.500,- Eur na základe finančného vyrovnania za prístroj F. XX, ktorý žalovaný od neho odkúpil. Uvedený prístroj mu predal brat konateľa žalovaného, P. M.. Keďže sa na prístroji vyskytla vada - nefunkčnosť pamäte, túto reklamoval v mesiaci jún XXXX. Táto vada bola odstránená. Na prístroji sa však opäť vyskytla vada - prístroj neuloží zvolenú farbu po vypnutí do pamäte, ako to fungovalo pred opravou alebo ako je to uvedené v návode na obsluhu. Túto vadu

u žalovaného reklamoval opakovane písomnými reklamáciami zo dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX. Prístroj po tretej reklamácii bol žalobcovi doručený bez toho, aby vada bola odstránená. V ten istý deň žalobca prístroj zaslal žalovanému späť a jeho reklamácia nebola vybavená. Listom zo dňa 13.11.2018 žalobca oznámil žalovanému, že odstupuje od kúpnej zmluvy a zároveň požiadal o vrátenie kúpnej ceny do 7 dní od prevzatia výzvy. Žalovaný odstúpenie od zmluvy prevzal dňa 19.11.2018. Z listu žalovaného zo dňa 25.11.2018 bolo zistené, že žalovaný postup žalobcu nepovažuje za reklamáciu. Podľa žalovaného žalobca opakovane reklamoval prístroj aj napriek tomu, že nešlo o reklamáciu, pretože prístroj nevykazoval žiadne nedostatky. Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 03.12.2018 žalovanému oznámil, že vzhľadom k tomu, že termovízny prístroj mu nebol dodaný a neboli k nemu dodané ani potrebné doklady, ani záručný list, trvá na odstúpení od zmluvy, ktoré učinil listom zo dňa 13.11.2018 a žiada o vrátenie kúpnej ceny. Uvedené odstúpenie od kúpnej zmluvy žalovaný prevzal dňa 06.12.2018. Z uznesenia Okresného súdu Svidník č.k. 1Tp/23/2016 zo dňa 30.12.2016 vyplýva, že dňom 27.12.2016 bol H. M. vzatý do väzby. Z potvrdenia R. F. v F. zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že H. M. bol dňom XX.XX.XXXX prepustený z výkonu väzby. Z potvrdenia o kúpe prístroja C. zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný s pozdravom a podpisom H. M. vystavil žalobcovi potvrdenie o kúpe uvedeného prístroja.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná a že žalovaný je jednoznačne v tomto spore pasívne vecne legitimovaný. Uviedol, že bolo preukázané, že záručný list ako aj blok z registračnej pokladne žalobcovi dodaný nebol, ale to, že prístroj bol zakúpený od žalovanej spoločnosti jednoznačne dokazuje okrem svedeckej výpovede P. M. a jeho čestného prehlásenia aj potvrdenie o kúpe prístroja zo dňa XX.XX.XXXX vystavené konateľom žalovaného H. M., ktorý to potvrdil aj pri výsluchu na pojednávaní. Ďalej uviedol, že aj keby uveril tvrdeniu konateľa žalovaného, že nedal pokyn svojmu bratovi na predaj uvedeného prístroja žalobcovi, na základe cit. § 15 Obchodného zákonníka žalovaného zaväzuje konanie osoby P. M.. Navyše P. M. písomným podaním zo dňa XX.XX.XXXX, ku ktorému doložil aj prílohy, bolo preukázané, že dňa 08.02.2017 odovzdal N. L. sumu 3.000,- Eur, za konateľa žalovanej spoločnosti v priebehu jeho pobytu vo väzbe, platil rôzne platby a zastupoval ho, či už ako fyzickú osobu alebo aj ako konateľa žalovaného. Listinnými dôkazmi a výsluchom žalobcu bolo preukázané, že na uvedenom prístroji vyskytli vady, ktoré žalobca opakovane u žalovaného reklamoval, pričom ohľadom reklamácií prístroja žalobca už komunikoval len s konateľom žalovaného. Naposledy bol žalobcovi prístroj po tretej reklamácii s tým, že vada na ňom odstránená nebola, preto zaslal žalovanému prístroj späť so žiadosťou buď o zaslanie nového prístroja alebo o vrátenie kúpnej ceny. Listom zo dňa 13.11.2018 žalobca oznámil žalovanému, že odstupuje od kúpnej zmluvy a zároveň požiadal o vrátenie kúpnej ceny do 7 dní od prevzatia výzvy. Žalovaný odstúpenie od zmluvy prevzal dňa 19.11.2018. Z listu žalovaného je zjavné, že postup žalobcu nepovažuje za reklamáciu, pretože opakovane reklamoval prístroj aj napriek tomu, že nešlo o reklamáciu, prístroj nevykazoval žiadne nedostatky, o čom však žalovaný nepredložil žiadny dôkaz, dokonca žalobcovi nepredložil ani protokol o oprave, aj keď stále tvrdil, že posielal prístroj do P.. Právny zástupca žalobcu listom zo dňa 03.12.2018 žalovanému oznámil, že trvá na odstúpení od zmluvy, ktoré učinil listom zo dňa 13.11.2018 a žiada o vrátenie kúpnej ceny. Uvedené odstúpenie od kúpnej zmluvy žalovaný prevzal dňa 06.12.2018. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca ako spotrebiteľ uplatnil riadne reklamáciu a žalovanému ako predajcovi vznikla povinnosť vybaviť ju do 30 kalendárnych dní, a to jedným zo zákonných spôsobov: odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomnou výzvou na prevzatie plnenia alebo odôvodneným zamietnutím. Iné spôsoby vybavenia spotrebiteľskej reklamácie zákon nepozná. Je zrejmé, že formálne vybavenie reklamácie musí korešpondovať aj s faktickým stavom. Žalovaný teda nemohol formálne vybaviť reklamáciu „odovzdaním opraveného prístroja“, pokiaľ ako sa ukázalo, prístroj opravený v skutočnosti nebol a žalobca opätovne trikrát reklamoval a vracal uvedený prístroj. Žalovaný bol povinný prístroj zaslať na vlastné náklady na odborné posúdenie, ak reklamáciu žalobcu nechcel uznať. Žalovaný však nepreukázal výsledky takéhoto odborného posúdenia. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení žalobe vyhovel, keďže mal v konaní preukázané, že žalobca platne odstúpil od zmluvy a žalovaný mu nevrátil kúpnu cenu. Na základe uvedených skutočností rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku. Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania a pretože žalovaný svoj dlh žalobcovi včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu. Z uvedených dôvodov žalobcovi priznal aj požadovaný 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 8.500,- Eur od 18.12.2017 do zaplatenia, t. j. od podania žaloby žalobcom.

5. O trovách konania rozhodol tak, že úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v celom rozsahu. Odvolanie podal z dôvodu nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu veci, ako aj z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym zisteniam. Poukázal na to, že v podaní zo dňa 21.06.2020 zaslal súdu dostatok dôkazov o tom, že po tom ako bol vzatý do vyšetrovacej väzby za vykonávaný trestný čin, tak vo vzťahu k majetku spoločnosti došlo k viacerým nezákonnostiam, ktoré sú momentálne šetrené. Nad rámec poukázal aj na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 111/2018-78 zo dňa 23.12.2018, ktorým je jednoznačne preukázané, že v predmetnej trestnej veci došlo postupom okresného a krajského súdu k porušeniu zákona, preto je nesprávne, že súd prvej inštancie rozhodol len na základe nepodložených tvrdení žalobcu a svedka, ktorého navrhol a je celkom pochopiteľné, že svedok svedčí v prospech žalobcu, nakoľko na jeho osobu bolo podané trestné oznámenie. Mal za to, že žalobca s ním nemohol uzatvoriť žiadnu zmluvu, nakoľko mal vedomosť o tom, že konateľ spoločnosti sa nachádza vo vyšetrovacej väzbe, čo sám uviedol vo svojej výpovedi. Žalobca tak mal vedomosť, že mu tovar vydáva osoba, ktorá na to nie je oprávnená a tieto skutočnosti sú aj preukázané. Z predložených dokladov bolo jednoznačne preukázané, že všetky osobné veci konateľovi spoločnosti odobraté vyšetrovateľom PZ a nie je pravdou, že kľúče boli svedkovi odovzdané samotným konateľom v priestoroch okresného súdu. Ďalej namietal, že nie je preukázané, aby v prípade ohodnotenia prístroja F. XX došlo k nejakej dohode a poukázal tiež na to, že záručný list bol žalobcovi zasielaný po prvej reklamácií ešte v roku XXXX, čo je preukázané v komunikácii (pri reklamácií) medzi nimi. Dal do pozornosti, že svedok žalobcu pozabudol uviesť, že z účtu spoločnosti vybral finančnú hotovosť, ako aj zobral hotovosť nachádzajúcu sa v kancelárii spoločnosti, kde bol aj so žalobcom, takže zo strany svedka ide len o účelové tvrdenia o tom, že N. L. vyplatil sumu 6.000,- Eur. Zdôraznil, že nikdy nespochybňoval tú skutočnosť, že prístroj bol „zakúpený“ v jeho spoločnosti, z uvedeného dôvodu vystavil žalobcovi žiadané potvrdenie. Žalobca uviedol, že protokoly o reklamácií mu neboli doručené, tak na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 01.10.2020 ich plánoval súdu opätovne predložiť. V prílohe odvolania predložil všetky štyri protokoly o oprave zariadenia, ktoré boli vyhotovené, z ktorých vyplýva, že zo strany žalobcu ide len o účelové reklamácie, ktoré majú vyvolať pocit, že reklamácie neboli z jeho strany riadne vybavené. Uviedol, že žalobcovi bol vždy s prístrojom zasielaný aj protokol o oprave zariadenia vykonaný servisom, ktorý má oprávnenie na vykonávanie takýchto opráv výrobcom, čo znamená, že postupoval výlučne v zmysle ustanovení § 2 písm. n) zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň upriamil pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého je potrebné pre platné odstúpenie od zmluvy, aby reklamovaná vada bola skutočne vadou, pričom z predložených protokolov vyplýva, že žalobca zariadenie účelovo reklamoval a dôležité skutočnosti zamlčal. Uviedol, že už pri prvej reklamácií bolo preukázané, že nesprávnym používaním zariadenia došlo k jeho poškodeniu. Aj napriek tejto skutočnosti bolo zariadenie opravené bezplatne. Ďalej poukázal na to, že protokol o oprave zariadenia zo dňa 12.06.2017 v celom rozsahu vyvracia tvrdenia žalobcu ako aj záver súdu o tom, že uvedené zariadenie nebolo odoslané na opravu do zahraničia, navyše z protokolu o oprave tohto zariadenia vyplýva, že zariadenie bolo nesprávne nainštalované. Súd pritom disponoval aj číslami zásielok, čo veľmi jasne preukazuje to, že uvedené zariadenie bolo odosielané na servis, tak ako uviedol zástupca žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne aby rozsudok zmenil tak, že žalobcov návrh zamietne ako nedôvodný.

7. Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že toto považuje po skutkovej i právnej stránke v celom rozsahu za nedôvodné. Mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vyhodnotil vykonané dôkazy a svoje rozhodnutie dostatočne a podrobne odôvodnil. Jednotlivé tvrdenia žalovaného považuje za účelové a zavádzajúce. Uviedol, že žalovaný sám v odvolaní potvrdzuje, že nikdy nespochybňoval skutočnosť, že prístroj bol zakúpený v ich predajni, pričom protokoly o reklamácií predložil až v podanom odvolaní. Žalobca v podanom odvolaní opätovne poukázal na proces kúpy prístroja, ako aj na to, že záručný list ako aj blok z údajne momentálne nefunkčnej registračnej pokladne mu budú neskôr doručené poštou, čo sa však nestalo. Vzhľadom k tomu žiadal o zaslanie dokladu o nákupe, na čo mu žalovaný zaslal formou SMS Potvrdenie o kúpe prístroja. Na uvedenom prístroji sa opakovane vyskytli vady, ktoré opakovane reklamoval. Vzhľadom k tomu, že odkúpený prístroj po tretej reklamácií bol doručený bez toho, aby závada bola odstránená a vzápätí v ten istý deň prístroj zaslal žalovanému späť, pričom reklamácia nebola dodnes vybavená, žalovaný nedodrжал 30 dňovú

lehotu na vybavenie reklamácie, preto listom zo dňa 13.11.2018 oznámil, že odstupuje od kúpnej zmluvy a zároveň požiadal o vrátenie kúpnej ceny. Uvedené odstúpenie od kúpnej zmluvy a výzvu na vrátenie kúpnej ceny žalovaný prevzal dňa 19.11.2018, na ktorý reagoval listom z dňa 25.11.2018. Žalovaný mu napriek tomu nedodal ani bezvadný prístroj, ani záručný list a ani mu nevrátil kúpnu cenu. Tvrdenie konateľa žalovaného, že žalovaná spoločnosť mu neodpredala prístroj je absurdné, pretože zakúpil prístroj v predajni žalovanej spoločnosti. To, že konateľ žalovanej spoločnosti poveril na odovzdanie prístroja a prevzatie kúpnej ceny svojho brata nič nemení na skutočnosti, že prístroj zakúpil od žalovanej spoločnosti, a to, že brat žalovaného konal z poverenia svojho brata bolo potvrdené aj na súdnom pojednávaní. Ak niekto podpíše dokument v prevádzkarni podnikateľa, dokument sa pre tohto podnikateľa stáva právne záväzným bez ohľadu na to, kto ho podpísal. Tvrdenia o tom, že nebolo preukázané zakúpenie prístroja u žalovaného, ako i jeho ďalšie tvrdenia sú nepravdivé. Pokiaľ by nezakúpil prístroj u žalovaného, tento by predsa žalovaný nereklamoval a ani takúto reklamáciu by nikdy neprijal. Tvrdenia, ktorými napáda svojho brata nemajú súvis s prejednávanou vecou, pokladá ich za nepravdivé a účelové, keďže ich vyvrátil svedok na pojednávaní, ako i vo svojom písomnom podaní. Uviedol, že mu vznikol nárok na vrátenie kúpnej ceny, keďže nebola dodržaná maximálna 30 dňová lehota na vybavenie reklamácie. Žalovaný bol povinný prístroj, ak reklamáciu nechcel uznať, zaslať na vlastné náklady na odborné posúdenie, avšak nepreukázal výsledky takéhoto odborného posúdenia. V konaní teda bolo preukázané, že platne odstúpil od zmluvy, preto je žalovaný povinný vrátiť mu kúpnu cenu. Záverom k predloženým protokolom uviedol, že pokiaľ tieto chcel doložiť, mohol a mal tak urobiť najneskôr na poslednom pojednávaní pred vyhlásením rozsudku súdom prvej inštancie. Pokiaľ tak neurobil, nemožno na takéto listiny prihliadať. Ďalej namietal tieto listiny po formálnej i obsahovej stránke ako fiktívne doklady, ktoré nemajú súvis s touto vecou, keďže sa má jednať o listiny od bulharského predajcu optiky a bez doloženej licencie na opravu daných prístrojov. Nechápal, prečo sa jedná o listiny vystavené nejakým bulharským predajcom, keď mu žalovaný pri každom rozhovore tvrdil, že prístroj zasielal do opravy k výrobcovi do H. Navyše doložené listiny sú v cudzom jazyku bez prekladu. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok a priznal mu voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

8. Žalovaný sa k podanému odvolaniu vyjadril tak, že argumentácia žalobcu je len účelová, kde navyše jeho tvrdenia v celom rozsahu vyvracajú protokoly o skutočne vykonanej oprave zariadenia. Rovnako tvrdenia žalobcu, že mu nebol dodaný funkčný prístroj sa nezakladajú na pravde, nakoľko tento prístroj osobne doniesol, ale žalobca ho odmietol prevziať. Mal za to, že ide len o účelový krok a nie ozajstný problém s nefunkčnosťou prístroja. Opätovne poukázal aj na nález Ústavného súdu SR. Považoval za nesprávne, ak súd prvej inštancie rozhodol len na základe nepodložených tvrdení žalobcu a svedka, ktorého navrhol. Opätovne poukázal na fakt, že súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nebral v úvahu dôkazy o tom, že svedok žalobcu konal sám bez toho aby na ním vykonané úkony mal potrebné oprávnenia. Jednoznačne preukázal, že svedok disponoval telefónnym číslom už v mesiaci január roku 2017 ako aj to, že užíval motorové vozidlá spoločnosti bez toho aby na uvedené používanie mal potrebné povolenia. Poukázal na to, že žalobca mal vedomosť o tom, že konateľ spoločnosti sa nachádza vo vyšetrovacej väzbe a že predajňa je zatvorená, takže odôvodnenie súdu prvej inštancie v tomto bode považuje za absolútne nesprávne. Žalobca mal vedomosť o tom, že mu tovar vydáva osoba, ktorá na to nie je oprávnená. Z preložených dokladov, ktoré zaslal je dostatočne preukázané, že všetky osobné veci boli odobraté vyšetrovateľom PZ. Vo svojom vyjadrení opätovne namietal nepreukázanie dohody o odkúpení, nedoručenie záručného listu a bloku z registračnej pokladne. Mal za to, že zo strany súdu ale ani svedka nebolo vôbec preukázané to, aby práve suma 3.000,- Eur bola suma pochádzajúca od žalobcu. Navyše súd považoval rukou písané jednotlivé sumy za dôveryhodné bez toho aby ich bolo možné overiť. Zdôraznil, že nikdy nespochyboval tú skutočnosť, že prístroj bol „zakúpený“ v jeho spoločnosti. Uviedol, že reklamáciu nemohol formálne vybaviť „odovzdaním opraveného prístroja“, pokiaľ ako sa ukázalo, prístroj opravený v skutočnosti nebol a žalobca opätovne trikrát reklamoval a vracal uvedený prístroj. V prílohe odvolania predložil všetky štyri protokoly o oprave zariadenia, ktoré boli vyhotovené v zmysle ustanovení § 18 zákona o ochrane spotrebiteľa a vyplýva z nich, že zo strany žalobcu ide len o účelové reklamácie, ktoré majú vyvolať pocit, že reklamácie neboli z jeho strany riadne vybavené. Uviedol, že žalobcovi bol vždy s prístrojom zasielaný aj protokol o oprave zariadenia vykonaný servisom, ktorý má oprávnenie na vykonávanie takýchto opráv výrobcom, teda postupoval výlučne v zmysle zákona. V predmetných protokoloch jednoznačne vyplýva to, že žalobca zariadenie účelovo reklamoval, dôležité skutočnosti zamlčal. Uviedol, že už pri prvej reklamacii bolo preukázané, že nesprávnym používaním zariadenia došlo k jeho poškodeniu a aj napriek tejto skutočnosti bolo zariadenie opravené bezplatne. Protokol o oprave zariadenia zo dňa 12.06.2017 v

celom rozsahu vyvracia tvrdenia žalobcu ako aj záver súdu o tom, že zariadenie nebolo odoslané na opravu do zahraničia. Rovnako tak ďalšie protokoly vyvracajú tieto ničím nepodložené tvrdenia. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, eventuálne aby rozsudok zmenil tak, že žalobcov návrh zamietne ako nedôvodný. Záverom svojho vyjadrenia podal návrh Najvyššiemu súdu SR na prikázanie sporu Okresnému súdu O. - okolie z dôvodu, že v rámci konania vedeného na Okresnom súde X. pod sp. zn. 1T/162/2017 spochybnil objektívnosť a nestrannosť všetkých sudcov Okresného súdu X., pričom Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II. ÚS 111/2018 zo dňa 23.05.2018 vyslovil závažné porušenie ústavou garantovaného práva obvineného na osobnú slobodu uznesením Krajského súdu v Prešove, ako aj postupom Okresného súdu Svidník, z čoho je zrejmé, že absolútne nedôveruje Okresnému súdu Svidník a všetkým jeho sudcom, rovnako tak aj Krajskému súdu v Prešove a všetkým jeho sudcom, pričom podal námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Svidník.

9. Žalobca sa k podanému vyjadreniu žalovaného vyjadril tak, že namieta tvrdenia žalovaného ako nepravdivé a účelové a v celom rozsahu sa pridržiava svojich doterajších tvrdení a vyjadrení.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

14. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Podľa § 49 ods. 1 C.s.p., sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti.

18. Podľa § 55 ods. 1 C.s.p., ak strana namieta zaujatosť aj ďalších sudcov toho istého súdu, k námietke zaujatosti sa vyjadria títo sudcovia, iba ak o to požiada nadriadený súd rozhodujúci o námietke zaujatosti. Nadriadený súd rozhoduje o vylúčení ďalších sudcov iba v tom prípade, ak zároveň rozhodne o vylúčení toho sudcu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

19. Podľa § 56 C.s.p., lehoty podľa § 54 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej.

20. Podľa § 366 C.s.p., prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak: a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

21. V priebehu odvolacieho konania vzniesol žalovaný námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Prešove o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 2 NcC/3/2021 zo dňa 18.05.2021 tak, že sudcovia Krajského súdu v F. U.. O. O., U.. L. Q. a U.. N. X. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 12Co/7/2021.

22. Skôr ako sa odvolací súd začal zaoberať preskúmaním veci samej, zaoberal sa najprv v odvolacom konaní vznesenou námietkou zaujatosti, ktorá smerovala voči sudcom súdu prvej inštancie. Žalovaný zaujatosť sudcov súdu prvej inštancie vzhľadom na to, že uznesením Ústavného súdu SR bolo rozhodnuté o porušení jeho základných práv a slobôd v trestnom konaní, v ktorom vystupoval v postavení obvineného. Uvedená skutočnosť tak mala založiť jeho absolútnu nedôveru, ako aj vytvoriť absolútnu nedôveru, ktorá by mohla spochybníť objektivnosť rozhodovania. Nadriadený súd vyzval zákonnú sudkyňu, aby sa vyjadрила k vznesenej námietke zaujatosti, k čomu sa vyjadрила tak, že v uvedenom spore sa necíti byť zaujatá, strany konania nepozná, nemá príbuzenský, priateľský, či nepriateľský pomer k stranám a nemá žiadny pomer k veci.

23. Zákonným sudcom sa rozumie sudca, ktorému bola vec pridelená na vybavenie v súlade s platným rozvrhom práce príslušného súdu. Tak, ako účastníci nemajú právo vyberať si sudcu zodpovedajúceho ich predstavám, nemá ani sudca právo vyberať si vec, ktorú bude rozhodovať. Sudca, ktorému bola vec pridelená, je povinný v nej konať až do jej právoplatného vybavenia. Vec mu môže byť odňatá výnimočne nadriadeným súdom za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1, 2 a 3, § 52, § 53 C.s.p., alebo na základe oznámenia sudcu podľa § 50 C.s.p.. Výnimka z tejto zásady prichádza do úvahy len v prípade splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 C.s.p. v nadväznosti na § 51 ods. 4 písm. d) z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súdna prax už viackrát judikovala, že nestrannosť sudcov v konaní sa prejavuje v dvoch aspektoch. Ide o subjektívne kritérium, založené na osobnom presvedčení jednotlivého sudcu v danej veci, a o objektívne kritérium, spočívajúce v uistení sa, či sudca v tomto smere poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek oprávnenej pochybnosti.

24. Skutočnosti uvedené žalovaným vo vznesenej námietke zaujatosti neumožňujú prijať záver, že zákonná sudkyňa súdu prvej inštancie je z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci vylúčená. Krajský súd v Prešove ako nariadený súd navyiac dáva do pozornosti jednak aj samotné vyjadrenie zákonnej sudkyne, ktorá sa zo subjektívneho hľadiska necíti byť zaujatá, nemá pomer k veci a ani k sporovým stranám, ako aj to, že podľa názoru nadriadeného súdu samotné rozhodnutie Ústavného súdu SR o porušení základných práv a slobôd žalovaného v inom konaní v postavení obvineného ešte nie dôvodom pre existenciu dôvodných pochybností o jej nezaujatosti. Nadriadený súd v tomto prípade dospel k záveru, že žalovaný v podanej námietke zaujatosti zákonnej sudkyne neuviedol žiadne také skutočnosti a okolnosti, ktoré by zakladali a preukazovali záver, že sudkyňa je v predmetnej veci zaujatá, a teda nemôže vec ako zákonná sudkyňa prejednávať a rozhodovať. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd prvým výrokom rozhodol tak, že sudkyňa Okresného súdu X. U. Y. C. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

25. Vzhľadom na to, že z prejednávania a rozhodovania veci nebola vylúčená zákonná sudkyňa JUDr. Y. C., nadriadený súd v zmysle vyššie cit. ust. § 55 ods. 1 C.s.p. posledná veta nerozhodoval o vylúčení ostatných sudcov súdu prvej inštancie. Z uvedeného dôvodu tak neboli splnené ani podmienky na prikázanie veci inému súdu.

26. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca si u žalovaného zakúpil termovízny prístroj za sumu 8.500,- Eur. Z uvedenej kúpnej ceny žalobca uhradil v hotovosti sumu 6.000,- Eur a zvyšok kúpnej ceny vo výške 2.500,- Eur bolo započítaných na základe finančného vyrovnania za odkúpenie staršieho typu termovízneho prístroja žalovaným. Žalovaný v priebehu prvoinštančného ako aj odvolacieho konania síce uviedol, že nespochybňuje zakúpenie uvedeného prístroja žalobcom, ale akcentoval na vedomosť žalobcu o tom, že prístroj mu predala osoba, ktorá na to nebola oprávnená, keďže mal vedomosť o tom, že sa ako konateľ v čase kúpy termovízneho prístroja nachádzal vo väzbe. K uvedenej skutočnosti sa vyjadril v odôvodnení svojho rozhodnutia už súd prvej inštancie, na čo odvolací súd odkazuje a z ktorého odôvodnením sa aj plne stotožňuje, pričom odvolací súd ešte dodáva, že len samotná vedomosť žalobcu o tom, že sa konateľ žalovaného v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy nachádza vo väzbe ešte samo o sebe neznamená a nepreukazuje jeho vedomosť o tom, že osoba, ktorá mu termovízny prístroj predala, nebola konateľom spoločnosti na takýto úkon splnomocnená. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že žalobca zakúpil termovízny prístroj v predajných priestoroch žalovaného, do ktorých sa dostal spolu s bratom konateľa žalovaného bočným vchodom, od ktorého mal k dispozícii kľúče. Táto skutočnosť tak nemohla v žalobcovi vzbudiť obavy alebo vedomosť o tom, že brat konateľa žalovaného nie je osobou splnomocnenou na uvedenú činnosť a brat konateľa žalovaného navyše ani výslovne neuviedol, že nie je splnomocnený na takúto činnosť. Navyiac odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka podnikateľa zaväzuje aj konanie inej osoby v jeho prevádzkarni za predpokladu, že tretia osoba nemohla vedieť o neoprávnenosti inej osoby na takéto konanie. Z uvedeného tak vyplýva, že len samotná vedomosť žalobcu o väzbe konateľa žalovaného automaticky nezakladá aj jeho vedomosť o konaní nesplnomocnenej osoby v prevádzke žalovaného. Odvolací súd preto túto odvolaciu námietku žalovaného vyhodnotil ako nedôvodnú.

27. Vo vzťahu k reklamačnému konaniu odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie poukazuje na znenie § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v rozhodnom období (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), z ktorého jednoznačne vyplýva, že v prípade, ak nedôjde k vybaveniu reklamácie do 30 dní od jej uplatnenia v odôvodnenom prípade, má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo právo požadovať výmenu výrobku za nový výrobok. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie jednoznačne vyplynulo, že posledná reklamácia uplatnená žalobcom dňa 04.05.2018 nebola vybavená v zákonom stanovenej lehote 30 dní od jej uplatnenia, nakoľko žalobca neobdržal žiadnu odpoveď o vybavení reklamácie, preto listom zo dňa 09.07.2018 oznámil žalovanému, že svoj nárok bude vymáhať prostredníctvom právneho zástupcu, pričom následne aj odstúpil od kúpnej zmluvy. Z uvedeného konania, resp. nečinnosti žalovaného tak vyplýva, že z jeho strany nebol dodržaný postup upravený Zákom o ochrane spotrebiteľa pri vybavovaní reklamácie, preto žalobcovi vznikol nárok na odstúpenie od zmluvy.

28. Žalovaný však v priebehu odvolacieho konania poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v zmysle ktorého možnosť spotrebiteľa odstúpiť od zmluvy je daná len za kumulatívneho splnenia troch podmienok, a to že (i) reklamovaná vada je skutočne vadou, (ii) vyskytuje sa u predajnej veci v dobe uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady a (iii) je takej povahy, ktorá je pre uplatnenie

kupujúcim uplatneného práva vyžadovaná. Z uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR tak vyplýva, že pred uplatnením práva podľa § 18 ods. 4 posledná veta Zákona o ochrane spotrebiteľa je potrebné skúmať existenciu vady, t.j. konkrétne existenciu reklamačnej vady. S poukazom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ako aj na predchádzajúce reklamačné konania mal žalovaný za to, že nebol dôvod na platné odstúpenie od kúpnej zmluvy, keďže zo strany žalobcu neboli preukázané vady, ale išlo len o nesprávne zaobchádzanie s termovíznym prístrojom. Žalovaný v priebehu odvolacieho konania predložil aj listiny, ktoré mali preukazovať, že prístroj bol po každej uplatnenej reklamacii zo strany žalobcu zasielaný na odborné posúdenie do zahraničia, pričom z výsledkov týchto odborných posúdení malo vyplývať nesprávne zaobchádzanie žalobcu s termovíznym prístrojom. Odvolací súd však na tieto listiny predložené v rámci odvolacieho konania neprihliadol, pretože ide o prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany. Podľa § 366 C.s.p. možno aj v rámci odvolacieho konania prednášať tieto dôkazné prostriedky len v zákonom vymedzených prípadoch uvedených týmto ustanovením. Počas odvolacieho konania je odvolací súd povinný prihliadnuť len na dôkazné prostriedky, ktoré dovtedy neboli použité, ale len vtedy, keď sa týkajú (i) procesných podmienok, (ii) vylúčenia sudcu, (iii) nesprávne obsadeného súdu alebo (iv) má nimi byť preukázané, že v konaní došlo ku vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a odvolateľ ich nemohol bez svojej viny použiť. V takomto prípade ide o výnimku z pravidla, že v odvolacom konaní nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie. Z obsahu podaní žalovaného v rámci odvolacieho konania však nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by mu bránili už v rámci konania na súde prvej inštancie predložiť tieto listinné dôkazy. Odvolací súd tak nezistil nemožnosť žalovaného označiť uvedené dôkazy bez jeho zavinenia v procese dokazovania pred súdom prvej inštancie. Vzhľadom na uvedené teda nejde o situáciu, kedy by žalovaný nemohol bez svojej viny tieto dôkazy označiť, pretože o nich nevedel. Svoju povinnosť predloženia, resp. označenia uvedených dôkazov si preto žalovaný pred súdom prvej inštancie nesplnil. Z uvedených dôvodov preto tieto listinné dôkazy v súlade s § 366 C.s.p. neprihliadol.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd skúmal, či súdom prvej inštancie prijatý záver o riadnom uplatnení reklamácie a nepreukázaní výsledkov odborného posúdenia o neexistencii vady vyplýval z vykonaného dokazovania, a teda či prijatý záver o platnom odstúpení od kúpnej zmluvy bol správny.

30. Odvolací súd poukazuje na § 623 Občianskeho zákonníka druhá veta, ktorý právo na výmenu veci alebo odstúpenie od zmluvy spája s odstrániteľnými vadami len vtedy, ak ide o opätovné vyskytnutie vady po oprave alebo o väčší počet vád, ktoré znemožňujú vec riadne užívať. Čo je však potrebné rozumieť pod pojmami „opätovné vyskytnutie vady“ a „väčší počet vád“ Občiansky zákonník už nekonkretizuje. V tomto smere je preto potrebné hľadať odpoveď na tieto otázky v judikatúre, z ktorej vyplýva, že opätovne vyskytnutá vada je rovnaká vada, aká bola v záručnej dobe už najmenej dvakrát opravovaná a vyskytne sa opäť (R 22/1983) a väčší počet vád je potrebné chápať ako súčasný výskyt najmenej troch vád (R 22/1983). Z vyššie uvedeného vyplýva, že pre platné odstúpenie od zmluvy je potrebné kumulatívne splnenie podmienok, a to: (i) opätovné vyskytnutie odstrániteľných vád po oprave a (ii) nemožnosť vec riadne užívať, resp. (i) väčší počet odstrániteľných vád a (ii) nemožnosť vec riadne užívať. Až za kumulatívneho splnenia uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že odstúpenie od zmluvy bolo platné, a teda že zmluvné strany sú povinné si vrátiť to, čo si navzájom plnili. Odvolací súd ešte zdôrazňuje, že pod pojmom nemožnosť vec riadne užívať je potrebné rozumieť prípady, keď je kupujúci na relevantný čas, teda nielen krátkodobo, vylúčený z bežného užívania veci, t.j. z užívania, ktoré je spojené s charakterom a účelom veci. Podstatné je v takýchto prípadoch skúmať, ako sa vada javí kupujúcemu, resp. ako sa táto navonok prejavuje, a to bez ohľadu na to, čo je jej technickou príčinou, pretože účelom kúpy je bežné užívanie kúpenej veci.

31. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca prvýkrát reklamoval vadu spočívajúcu v nefunkčnosti pamäte, pričom táto vada bola odstránená. Následne žalobca spolu trikrát reklamoval neuloženie zvolenej farby po vypnutí do pamäte, kde sa žalovaný po prvej takejto reklamacii vyjadril, že uvedené nepovažuje za vadu. Žalovaný v priebehu reklamačných konaní, ako aj v priebehu prvoinštančného ako aj odvolacieho konania tvrdil, že žalobcom uplatnené reklamácie nemožno považovať za reklamácie, nakoľko vytykané nedostatky neboli vadami, pričom sa odvolával aj na zasielanie prístroja do zahraničia na odborné posúdenie a v odvolacom konaní sa odvolával aj na výsledky takéhoto odborného posúdenia, avšak ako už uviedol súd prvej inštancie, zo strany žalovaného neboli žalobcovi predložené žiadne protokoly o oprave, ako ani žiadne výsledky ostatných reklamačných konaní, z ktorých by vyplynulo, že žalobcom vytykané nedostatky nie sú vadami, ale vznikli len v dôsledku nesprávneho zaobchádzania so zakúpeným prístrojom. Odvolací súd na strane druhej poukazuje tiež na to, že uvedený nedostatok, ktorý žalobca opakovane reklamoval mu bránil v riadnom

užívání termopřístroja tak, ako ho užíval pred prvou opravou a ako to bolo uvedené aj v návode na obsluhu prístroja. Z uvedených skutočností mal aj odvolací súd za to, že tieto rovnaké nedostatky, ktoré sa na prístroji vyskytli opakovane a ktoré následne neboli na prístroji ani odstránené možno kvalifikovať ako reálne vady, ktoré bránili žalobcovi v riadnom užívaní zakúpeného prístroja. Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že záver súdu prvej inštancie o nevybavení reklamácie v zákonnej lehote a platnom odstúpení od zmluvy žalobcom bol správny, preto žalobe v celom rozsahu správne vyhovel a zaviazal žalovaného zaplataenie celej kúpnej ceny, keďže žalobcovi po odstúpení od zmluvy nebola vrátená zo strany žalovaného celá kúpna cena.

32. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

33. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).